

som Udgivere af denne Pjece indestaa for Rigtigheden af den, og deres Navne ere Gram, Ussing, Torp og Goll. Derefter gaar jeg over til at sige, hvad denne Pjece meddeler om det foreliggende Spørgsmaal om Garrotterne i England:

„Dog er der et Land, som har fundet sig foranlediget til endnu i vore Dage at indføre Pryglestraf paa et nyt Omraade, nemlig England, hvor den saakaldte Garrotters Lov er indført 1863. Denne Lov skyldes en uhyggelig Forbrydelse, som i 1862 bredte sig temmelig stærkt, nemlig at enlige Aftenvandrerne bag fra grebes om Halsen, saa at Vejret gik fra dem, hvorefter de udplyndredes. Det lykkedes da Pryglestraffens Tilhængere under den almindelige Ophidselse at føre Loven igennem. Naar man jævnlig ser denne Lov fremhævet som et Bevis paa Pryglestraffens Nytte, er dette dog en ganske overfladisk Betragtning“ — saa jeg vil advare den højtærede Justitsminister mod Overfladiskhed — „I Virkeligheden var hele Garrotterbanden, bestaaende af 27 Personer, alt fanget i November 1862, hvorefter Garrottingen naturligvis foreløbig ophørte. I Januar 1863 lykønskede Recorderen Juryen til, at Garrotting var ophørt, og først i Juli 1863, altsaa adskillige Maaneder efter, at disse Forbrydelser paaviselig vare ophørte, blev en Pryglelov om Garrotting forelagt Parlamentet. Hvor ringe Nytte man i Virkeligheden i England tillægger Pryglestraffen i denne Lov, fremgaar da ogsaa af, at da Regeringen i 1875 foreslog Underhuset en udvidet Anvendelse af Straffen, stødte den paa en saa vægtig Modstand, at Forslaget toges tilbage uden Afstemning — et lignende Eksempel til de Herrens Forslagsstillere, som jeg allerede har anvist dem —. „Blandt andet gjordes det uimodsaagt gældende under Forhandlingerne, at efter Lovens Indførelse vare de Forbrydelser, hvorpaa den er anvendelig, netop tiltagne, medens omtrent alle andre vare aftagne.“

Det er altsaa, hvad der er kommen frem herhjemme blandt vore Kriminalister. Men disse Kriminalister have selvfølgelig ogsaa deres Kilder. Atter disse Kilder har jeg gransket med den samme Omhyggelighed, hvormed man i sin Tid søgte efter Nilens Kilder, men med et hurtigere og

lettere Resultat. Som den første Kilde skal jeg tillade mig at nævne en Bog, som er udgiven af The Humanitarian League, en stor berømt Kriminalist- og human Forening i England, som udgiver Bøger af oplysende Indhold. Den Bog, som Foreningen her har udgivet, hedder The Gallow & The Lash, hvilket paa Dansk betyder „Galgen og Pисken“, en meget talende Titel paa en Bog, og som vel viser, hvad den handler om. Jeg nævner, for at den kan findes senere under Dokumentationen, at den er udgiven i London i 1897 hos William Reeves, 185, Fleet Street — saa kan den højtærede Justitsminister finde den, jeg antager for Resten, at den højtærede Justitsminister har anskaffet sig den til disse Undersøgelser, siden Ministeren er saa vis paa, at jeg har taget fejl. Der er et Afsnit af denne Bog, som har til Overskrift: The Garrotting Fallacy. Jeg skal tillade mig at oversætte det saa godt, jeg kan paa staaende Fod. Der staar om denne Garrottinghistorie: Hver Gang slaar det mig som ganske mærkværdigt, at de, som tro, at Piskningen standsede Garrottingen, aldrig gøre Holdt for at tænke over, hvorfor Garrotterne, som ere en Klasse for sig, skulde være særlig modtagelige for netop den Form af Straf. Det er faktisk, at Garrotting var et Slags Røveri, som blev udøvet næsten helt og holdent af en Bande, hvis Operationer gik for sig særlig i Hovedstaden i Efteraaret 1862. Da Forbryderbanden blev fanget, hørte Forbrydelserne op. I November 1862 bleve 27 Personer anklagede for Garrotting for Kriminalretten, og af disse bleve 21 dømt og straffede. Den følgende Januar gratulerede the Recorder — det er en Retsembudsmand, og jeg har ved at se efter i et Leksikon, faaet den Oplysning, at han nærmest er en Slags Justitssekretær, men det er mig for Resten lige meget, hvad han er, det er en Embedsmand af en saadan Betydning, at han kan tillade sig at tale til Stor-Juryen, noget, der desværre aldrig er faldet i nogens Lod her — altsaa Recorderen gratulerede Juryen til, at Garrottingen var ophørt, og i Juli 1863, det vil sige adskillige Maaneder efter, at Garrottingen var undertrykt, blev en Piske-Bill, et Piskeforslag forelagt Parlamentet. Afdøde Mr.